

TŘICET LET SVOBODY

Ovocem víry je láska, pokoj a vděčnost. Kristovu památku slavíme spolu s bratry a sestrami, přejeme si navzájem pokoj a děkujeme tomu, který za nás draze zaplatil. Pamatujeme na to, co pro nás vykonal.

Ježíš jako Žid pravidelně vyznával: „Můj otec byl potulným Aramejcem, sestoupil do Egypta a přebýval tam jako přistěhovalec. Stal se tam početným národem. Egyptané však nás týrali, sužovali a podrobili tvrdému otroctví. Tehdy jsme křičeli k Bohu našich otců, a Bůh slyšel náš hlas. Vyvedl nás z Egypta mocnou rukou a působil znamení a divy. Přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zem.“ (srov. Dt 26,4-9)

I můj život začíná v zotročené a okupované zemi, v níž se Ježíšův příběh i mnohé jiné knihy nesměly tisknout a často ani číst. Kde bylo zakázáno svobodně zpívat, žertovat a mluvit pravdu. Kde se lidé vyhýbali kostelu, protože na něj dohlížela tajná policie. Kde stateční byli likvidováni a vyháněni ze země. Kde se většina přizpůsobila

a se zločinným režimem vlastně spolupracovala.

„Eucharistie“ znamená „Poděkování“ či „Děkuvzdání“. Je opakem reptání, před nímž tak výmluvně varuje příběh Izraelitů na poušti. Člověk nemá zapomenout na toho, který pro něj riskoval a položil svůj vlastní život. Má si vážit

svobody, hojnosti, možnosti mít kus domova. A je povinen se o své štěstí dělit s druhými.

Zmíněné vyznání bylo spojené s přinášením desátků. Opakovaná připomínka otroctví v egyptské zemi souvisela také s vyžadovanou solidaritou vůči jiným

zotročeným (srov. Dt 15,11-15), bezdomovcům, sirotkům, vdovám i přistěhovalcům (srov. např. Dt 24,17-22).

Opakem věřícího je člověk, který si stěžuje, který si neváží dobra a který je schopen znovu přivodit otroctví a život ve lži sobě i svým dětem.

Naštěstí Boží věrná láska je silnější a trvá navěky!

+ P. Petr Šleich

ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY

Sešli jsme se 2. října. V rámci reflexe měsíce září jsme vyjádřili veliké díky Petru Burdovi a všem jeho pomocníkům za zorganizování třetího ročníku Lhoteckého běhu. Byly připraveny trasy od těch kratičkových pro malé děti až po tu nejdelší, sedmikilometrovou. Letos běželo něco přes 170 běžců, předškoláky počínaje a seniory konče. Ale ještě důležitější než počet účastníků byla skvělá atmosféra. Počítáme s akcí i příští rok.

Výuku náboženství z řad předškoláků a prvního stupně zahájilo letos rekordních více než devadesát dětí. Počet se též start dvou společenství mládeže. Jak již loni běžícího mladšího pro žáky druhého stupně, tak i společenství nového, určeného pro mládež patnáctiletou a starší.

Protože se několik z nás zúčastnilo 25. září setkání zástupců farností s vedením arcidiecéze nad tématem hospodaření diecéze a farností, seznámili jsme radní s průběhem tohoto setkání. Krom bohatého historického úvodu otce kardinála byly představeny prezentace o hospodaření, o investicích do nemovitostí a o lesní správě arcibis-

kupství. Následnou diskuzi oživil i někteří zástupci z naší farnosti.

Reflexi přílohy Katolického týdeníku č. 39 o naší farnosti a plánované stavbě uvádím níže. Doporučili jsme ekonomické radě přijmout vzhledem k již patrné úspěšnosti přílohy plán inzercí v Katolickém týdeníku na několik příštích měsíců. Dále jsme se rozhodli zachovat aktuálně nastavený počet dva tisíce kusů dopisu, který distribuujeme lidem v okolí, i frekvenci distribuce třikrát ročně.

Evergreen všech zasedání je plánovaná stavba. Aktuální vyřizování stavebního povolení vážne na námitkách některých sousedů. Protože bude v následujících týdnech vyklizen byt na Praze 4, který jsme před několika lety obdrželi darem, a před pár dny převzali, navrhuje pastorační rada radě ekonomické zevrubné seznámení se stavem bytu a po té schválení rekonstrukce, aby mohl být byt pronajímán.

Oznámil jsem dále radním, že po několika měsících bude konečně vyměněno ovládací zařízení zvonů tak, aby zase mohly zvat k modlitbě.

P. Jiří Korda

PŘÍLOHA KATOLICKÉHO TÝDENÍKU O PLÁNOVANÉ STAVBĚ

Po více než roce jsme měli opět v Katolickém týdeníku přílohu o naší farnosti a plánované stavbě s vloženou složenkou pro případné dárce. Díky předchozím zkušenostem jsme přeci jen byli moudřejší. I tak to byla hromada práce. Rozdělili jsme si jednotlivé

úkoly, Lenka Kapsová pak spolu s redaktorem týdeníku Jirkou Macháněm dávala číslo dohromady. Pokud vám přijdou tematické přílohy v týdeníku obecně tak nehezky schované až za programem televize, nezoufejte. Ukazuje se, že jsou velmi čtené. A navíc,

když uvnitř čísla byl ještě jeden upoutávací inzerát.

Náklady jsou více než 250 tisíc korun, ale již nyní, když píšu tento článek, tedy tři týdny po vydání přílohy, dárci poslali na transparentní účet pod specifickým symbolem uvedeným v příloze již přes 290 tisíc korun. Čistý zisk z předchozí přílohy byl něco přes milion korun. Zkušenost ukazuje, že lidé budou přispívat ještě

několik týdnů intenzivněji, a pak přijde vlna okolo Vánoc. Jsou totiž dárci, kteří si složenky z jednotlivých příloh schovávají a pak posílají dle uvážení. Ale mrzelo by mě, kdyby příloha byla vnímána jen jako profesionální „žebračí tisk“. Šlo nám také o to představit farnost, její bohatý život, ale i podrobněji seznámit čtenáře s chystanou stavbou.

P. Jiří Korda

Příloha KT č. 39

KRÁTCE

- V uplynulém období byli **pokřtěni**: Anna Kateřina S., Tomáš Petr S.
- **Rozloučili jsme se** s Viliamem Kundlákem.
- **Sčítání návštěvníků bohoslužeb** 5.–6. října – bohoslužeb se zúčastnilo 841 lidí. Velký nárůst je ve věkové kategorii 0–19, letos tato věková skupina tvořila plných 26 procent účastníků.
- Na **náboženství** se ke 2. 10. 2019 přihlásilo 25 předškoláků, dětí z 1. třídy 15, ze 2. a 3. třídy 13, ze 4. a 5. třídy 15 dětí. K přípravě na 1. svaté přijímání se přihlásilo 26 dětí. Celkem 95 dětí.
- Mladší mládež se schází v počtu okolo 15, starší mládež také okolo 15. Celkem to je cca 120 dětí a mladých.
- **Zasedání PRF** bude 6. 11. 2019 ve 20.00 v sále sv. Václava.

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>. Na transparentním účtu i na účtu farnosti bylo za září 2019 vybráno celkem 213 819 Kč. Všem dárcům děkujeme. Každou první neděli v měsíci je mše sv. od 10.00 hod. obětována za podporovatele projektu.

FOTA ZE STAVBY NAŠEHO KOSTELA

Během Noci kostelů bývá pokaždé vystavena kronika našeho kostela. Stává se, že některý z návštěvníků jako ohlas na zhlédnutí kroniky, iniciativně doplní ze svého archivu fota nebo jiné informace.

Na základě Noci kostelů v roce 2018 nám poslal do kroniky archivní fotografie pan Michael Pešl. Jedná se o fotografie ze stavby a ze svěcení, které se konalo první neděli po 19. výročí stržení mariánského sloupu. Světitelem byl kardiál dr. Karel Kašpar.

Doplňuji základní data:

- Pozemek byl posvěcen 31. 5. 1937
- Základy vysvěceny 13. 6. 1937
- Kolaudace proběhla 6. 11. 1937
- Svěcení kostela 7. 11. 1937
- Farnost zřízena 15. 4. 1942

Výstavba lhoteckého kostela

Kostel se stavěl v „předvečer“ hrozby druhé světové války. Byl postaven za půl roku. Během války zde lidé stále prosili P. Marii Královnu míru o pomoc. Nyní je naše farnost v situaci, kdy je potřeba provést rekonstrukci kostela a zvětšit prostory

pro setkávání. Opět prosíme o finanční podporu a modlitby jako naši předkové před 82 lety, aby se dobré dílo s pomocí Boží podařilo.

Bože, prosíme, pomáhej nám. Panno Maria, prosíme tě o přímlovu!

Eva Kocmanová

Foto: Michael Pešl

K POCTĚ SVATÉ ANEŽKY

Srdečně zveme lhotecké farníky oslavit s námi 30. výročí svatořečení v kostele sv. Anežky České na Spořilově

15. 11. v 19.00 koncert Baborak Ensembl ve složení Dalibor Karvay, Martina Bačová, Karel Untermüller, Hana Baboráková Shabuová a Radek Baborák

17. 11. v 10.30 hodin bude slavnou mši svatou celebrovat papežský nuncius arcibiskup Charles Balvo.

19. 11. v 17.00 vernisáž výstavy fotografií Františka Sysla s názvem „Svatořečení Anežky České v Římě“

20. 11. Dětský katedrální sbor doprovodí v 18.00 mši, po ní zazní část oratoria Karla Louly: Anežka

22. 11. v 19.00 koncert Stamicova kvarteta.

Michaela Tučková, za farnost Spořilov

Foto: Socha sv. Anežky České od Karly Vobišové v kostele sv. Anežky na Spořilově

LHOTECKÝ BĚH 2019

„Sport a víra mohou být pro všechny.“

Milí přátelé, v minulém čísle jsem vám slíbil bližší informace o 3. ročníku Lhotecského běhu. Nejdříve bych rád poděkoval všem zapojeným do organizace, ale také děkuji vám ostatním za modlitbu, která byla velmi důležitá.

Hodnocení a shrnutí

Na běh přišlo 170 běžců a celkově se tam pohybovalo okolo 250 lidí. Ukázali jsme našemu okolí, že jsme živá farnost, otevřená každému, kdo projeví zájem. Lhotecský běh se již dostal do povědomí širší veřejnosti a na běhu to bylo velice znát. Běžci měli možnost si vybrat z různých tras. Pro děti byl také připraven program plný her i soutěží a skákací hrad.

V každé kategorii dostali první tři medaili, mini batoh a láhev na pití a všichni účastníci obdrželi diplom, „zbožnou“ knížku a jiné věcné dary od našich dárců. Účastníci odcházeli nadšení, spokojení a říkali, že se těší na další ročník. Doufám, že i vy se těšíte také.

Na úplný závěr bych rád ještě dodal to nejdůležitější. Bylo vidět i cítit, že tato akce je požehnaná od Boha, určitě byl s námi a pomáhal nám. Děkujme za to, protože jenom díky němu je vše krásné a dobré.

Fotky z běhu naleznete na www.lhoteckybeh.cz nebo na webových stránkách naší farnosti www.lhoteckafarnost.cz.

Za organizační tým

Petr Burda

BENEFIČNÍ BAZÁREK PRO NAŠE CENTRUM

Lhotecké společenství maminek srdečně zve na dobročinný bazárek dětského oblečení a vybavení!

KDY: 3. 11. po mši svaté v 10 h

KDE: v kapli Nejsvětějšího Srdce Páně

CO SE DÁ POŘÍDIT: oblečení a boty pro děti všeho věku, hračky, knížky a další dětské vybavení

JAK SE MOHU ZAPOJIT: Pokud máte věci vhodné k darování do prodeje, přineste je do sálu sv. Václava. V blízkosti věšáku je umístěna krabice s ná-

pisem BAZÁREK. Prosíme, noste věci jen v hezkém stavu, bez děr a fleků, vhodné k dalšímu užívání. Zabalte je do pytle či jinak zajistěte proti vlhkosti.

V případě objemnějších věcí (kočárky, kola, jídelní židličky) nás předem zkontaktujte.

A pak si přijďte nakoupit pro děti, kmotřence nebo vnučátka!

Veškerý výtěžek bude věnován na stavbu našeho farního centra a rozšíření kostela.

Těšíme se na spolupráci!

Dominika Kudrnová
kudrnova.dominika@gmail.com

BEDŘIŠKA ZNOJEMSKÁ: KUMŠT SE MUSÍ DĚLAT NA KOLENOU

Setkání s paní Bedřiškou Znojemskou u příležitosti vernisáže jejích obrazů 22. září od 15 hodin bylo velkým povzbuzením. Paní malířka se přidala k těm, kdo se rozhodli podpořit náš projekt rozšíření kostela a stavby Centra Lhotka. Pro ty, kdo se nemohli zúčastnit, přinášíme krátký rozhovor, který proběhl v rámci vernisáže.

Ženu, která stále tvoří a vystavuje, představil P. Jiří Korda. Prozradil nám, jak začala jeho spolupráce s paní Bedřiškou. Hledal na internetu

obrázek k tématu Ducha svatého, které si připravoval na prázdninovou chaloupku. Zaujal ho tam obraz, který mu dnes už visí v pokoji. Zjistil, kdo je autorem, našel si na paní Bedřišku kontakt a poprosil o souhlas se zkopírováním obrázku. A ona mu odpověděla, že bydlí kousek od něho, ať si zkopíruje, co chce, a ať se taky za ní někdy podívá... V rámci představení také zaznělo: „Když se paní Bedřiška hlásila na medicínu, na otázku jaký má vztah ke kolektivu, napsala: Miluj bližního jako sám sebe, a to byl důvod, že medicína přišla možná o špičkovou lékařku, ale umění hodně získalo.“ P. Jiří paní malířce poděkoval za to, že nám fandí a snaží se dělat dobré věci k větší slávě Boží.

V kapli Nejsvětějšího Srdce Páně zazněly Biblické písně v podání Pavly Vejmelkové s klavírním doprovodem Jana Fily. Paní Bedřiška nám postupně představila jednotlivé obrazy a poutavě odpovídala na dotazy.

• Jaký máte vztah ke Lhotecké farnosti?

S manželem jsme si koupili zbořený mlýn, který jsme dávali dohromady. Když muž zemřel, žila jsem třináct let na samotě, měla jsem tam krásný ateliér. Ale viděla jsem, že ten mlejn neobsáhnu, tak jsem hledala a přišla nabídka bytu na Lhotce. Měla jsem z toho obavy, já ze mlýna mezi paneláky. Ale když jsem pak viděla, že je to mezi stromy, zalíbilo se mi tam a čím dál víc mám Lhotku ráda. Když jsem se dozvěděla, že se bude tento kostel rozšiřovat, řekla jsem si, že když už nejsem schopná absolvovat v neděli hodinu na mši, musím něco odevzdat. Tak odevzdávám tohle.

• Jedná se o devět obrazů, podle čeho jste vybrala právě tyhle?

Chtěla jsem, aby si každý mohl něco najít, aby ho to oslovilo. Snad se mi to

povedlo. Snad v nich najdou lidé naději.

- **Nebude vám po nich smutno?**

Ano, bude.

- **Je možné nějak vyjádřit, kolik času potřebujete na malování jednoho obrazu?**

Nedá se říct, jak dlouho... Když uděláte jednu čáru, tak musí za vámi být u mě sedmdesát let 😊 Když se dívám na své obrazy, vidím, že bych to dneska udělala jinak, dneska už jsem vyzrálejší.

- **Během života jste pořádala mnoho výstav, dalo by se spočítat, kolikátá je ta ve lhoteckém kostele?**

Ne, to se nedá spočítat. Za totality, když jsme nemohli vystavovat, dělali jsme polotajné výstavy, nevím, kolik jich bylo. Můžu spočítat výstavy v cizině. Když můj muž zemřel, potřebovala jsem se ponořit do práce. Známy mi poradil, abych udělala Mail Art. Poslala jsem 5x7 cm malé obrázky emailem. Přišly mi nabídky ze Švédska, z Curychu, z Kalifornie... Vystavovala jsem v Paříži, v New Yorku... Bylo toho moc. V kontrastu s tím mi bylo líto, když jsem pořádala výstavu v Klementinu a požádala jsem kunsthistorika Františka Dvořáka, aby ji zahájil, tak odmítl s tím, že mě nezná.

- **Nakonec se vám ale podařilo vytvořit nedaleko Znojma duchovní centrum...**

Ano, Gott sei Dank. Dělala jsem křížovou cestu, kde jsem jednotlivé pády dělala za hříchy lidí. Jeden pád vyjadřoval prostituci těla i ducha. Na kříž jsem dala nahou ženu, ale decentně. Lidičky ji nepřijali. Tak jsem řekla, aby

mi ji vrátili celou. Můj příbuzný má chalupu v Jiřicích u Moravských Budějovic, je to 25 kilometrů od Znojma. Navrhnul mi, že koupí sad, kam bychom mohli tu křížovou cestu dát. Tak to začalo. Ze stodoly se udělala galerie, pak ještě přibyla rozhledna. A tak tam vzniklo duchovně intelektuálské centrum. Dokonce tam natáčela televize z Vídně. Ve snu by mě nenapadlo, že tam bude chodit tolik lidí. Potěšil mě zápis v knize návštěv: „Je mi 14 let, rodiče mě tahají po všech výstavách a mě to nebaví, tohle je první výstava, která mě baví!“

- **Máte nějaké téma, které se vám v malbě stále vrací nebo vás přitahuje?**

V kumštu se musí něco říct. Když vypěním při poslouchání televize, tak na to reaguji...

Jeden človíček za mnou přišel, abych mu namalovala jeho sen. Ale to není možné, já to musím prožít. Jestliže dělám křížovou cestu, tak u toho musím brečet. Dokonce se mě malíři ptali, kam chodím

na nápady. Těch nápadů je tady tolik v této zemi a v tomto životě, stačí se podívat nalevo napravo a je za co bojovat, za tu českou zemičku, která je taková maličká. Kumšt je boží posláni, to se musí dělat na kolenou.

Jana Šilhavá

ÚVAHY K EUCHARISTICKÉMU KONGRESU

Kardinál Dominik Duka OP, arcibiskup pražský, vyhlásil konání arcidiecézního eucharistického kongresu s názvem Eucharistia et labor ve dnech 28. 4. až 20. 6. 2019. O nedělích byly v rámci ohlášek čteny krátké eucharistické minikatecheze. Otiskujeme je na pokračování také v našem Věstníku.

5. TOTO JE MOJE TĚLO (26. 5.)

JEŽÍŠOVA PŘÍTOMNOST V EUCHARISTII

Minule jsme mluvili o tom, že Ježíš dával svým učedníkům chléb a víno. Dnes se zastavíme u toho, že v eucharistických způsobách je opravdu on sám přítomen.

Když někteří z Ježíšových posluchačů slyšeli, že by měli jíst jeho tělo a pít jeho krev, přišlo jim to natolik absurdní, že přestali být jeho učedníky. A Ježíš je v tu chvíli nezadržel, aby se jim omluvil, že to bylo jen přirovnání. Když Ježíš, který je pravda a mluví pravdu, při Poslední večeři řekl: „To je moje tělo, to je moje krev...“, opravdu tomu tak bylo. A při každé mši slavené podle vzoru Poslední večeře tomu tak je: chléb sice vypadá a chutná jako chléb, ale je to Ježíšovo tělo, narozené z Panny Marie, ukřižované a vzkříšené; víno voní a chutná jako víno, ale je to Ježíšova

krev, prolitá na kříži za všechny na odpuštění hříchů.

K přijímání eucharistie tedy přistupujeme s velikou láskou, touhou a úctou jako ke skutečnému Božímu Synu. Každé gesto přijímání, ať už do úst nebo na ruku, ve stoje nebo v kleče, má tuto víru v Kristovu přítomnost vyjádřit. Také eucharistii uchovávané ve svatostánku nebo přinášené nemocným náleží gesto lásky a úcty, kterým je pokleknutí.

Protože je v proměněném chlebě i po skončení mše skutečně přítomen Ježíš, velmi nám prospívá jakákoli modlitba před svatostánkem nebo před eucharistií vystavenou v monstranci. Adorace, klanění, projev víry a důvěry je tichým přebýváním v Ježíšově přítomnosti, díváním se na něj.

DOPLŇUJÍCÍ TEXTY

Sv. Augustin

Nikdo ať nejí tento chléb, když ho předtím neadoroval; hřešili bychom, kdybychom ho neadorovali. (*Enn. in Ps.*, 98, 9)

Sv. Terezie z Ávily

„Vnitřní modlitba, podle mého názoru, není nic jiného než důvěrný vztah přátelství, v němž člověk důvěrně hovoří s tím, o němž ví, že je jím milován.“ (*Vlastní životopis*, 8)

Kardinál Josef Beran

Jestliže znovu připomínám, že je třeba více se modlit, pak tím nechci říci, abychom zmnožili své modlitby, nýbrž abychom se prohloubili v duchu modlitby. Musíme mít v denním svém rozvrhu čas věnovaný modlitbě. Ve všední dny i sebekratší, v neděle rozhodně delší. Ale modlitbou zde rozumím i zbožné písně, jimiž naše matky provázely své práce v domácnosti i při hospodářství, rozumím dále i každou ať tělesnou, ať

duchovní práci posvěcenou dobrým úmyslem. „I když jíte, i když pijete, i když cokoliv jiného činíte, čiňte vše ke cti a slávě Boží“, napsal sv. Pavel. Pozvedat mysl svoji i při práci občas k Bohu, vzpomenout na jeho stálou přítomnost, zaskočit během vycházky neb cesty do kostela k sebekratší návštěvě Velebné Svátosti, to vše jen utvrzuje ducha modlitby, to vše je modlitba. Požehnání Boží v odměnu za to provází práce naše, takže vše lépe vykonáme, s větším úspěchem a lepším výsled-

kem i v kratší době. (*Pastýřský list*, 4. února 1947)

Raniero Cantalamessa

Když pohlížíme na Ježíše ve Svátosti oltářní, plníme proroctví vyslovené o Ježíšově smrti na kříži: Budou hledět na toho, kterého probodli. Ano, taková kontemplace už je sama proroctvím, protože předjímá to, co budeme věčně dělat v nebeském Jeruzalémě. (*Eucharistie – naše posvěcení*, Karmelitánské nakl. 1997, str. 70)

PhDr. Radek Tichý, Ph.D., S.L.D

SVATÝ MARTIN

V pátek 8. listopadu proběhne na zahradě církevní mateřské školky Studánka (Ke Kamýku 686) tradiční Svatomartinský lampionový průvod. Akce začíná v 16.00 společnými tvořivými aktivitami a přípravami průvodu. Hlavní program

začne v 17.00 divadelním vystoupením pro děti a po představení se vydáme na lampionový průvod po okolí.

Srdečně zveme!

Martin Peroutka

člen Spolku Studánka

www.cms-studanka.cz

VÝZVA REDAKCE VĚSTNÍKU FARNÍKŮM

Děkujeme přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. Pokud je máte, oživte také fotografiemi z události.

(red.)

VĚŘÍM V ŽIVOT VĚČNÝ

Před časem pan farář při kázání zmínil jakousi anketu v Německu, podle níž jen menší část tamějších praktikujících katolíků věří v život po smrti. Letos jsem se právě v Německu účastnil pohřbu. Obřady konal starší kněz; rozuměl jsem mu jen trochu, ale poznal jsem, že hodně mluví o věčném životě.

Měl jsem pak příležitost se ho zeptat, co si myslí o víře přítomných ve věčný život – vyjádřil se tak, že většina jich spíše nevěří, ale nejsou si jisti: co kdyby přece. Byl jsem z toho mírně v šoku a dost smutný. Osobně nechápu, jak lze věřit v nesmrtelného Boha a nevěřit v život po smrti – jako stvoření k Božímu obrazu mi to nedává smysl a při představě, že bych měl bez dalšího umřít, se ve mně všechno bouří. Zdá se mi tedy, že křesťané, kteří nevěří ve věčný život, už asi ani moc nevěří v Boha.

Jsem rád, že sv. Pavel v tomto nepřipouští diskusi: „Jestliže mrtví nevstávají, pak jezme a pijme, vždyť zítra zemřeme!“ a „Nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu, ... a jsou ztraceni i ti křesťané, kteří už zesnuli.“

Komunisté se nás dříve snažili vylíčit jako ty, kdo se utěšují odměnou v posmrtném životě, a proto si nechají tady na zemi všechno líbit. To je velmi vulgární zjednodušení – právě pro to, abychom došli do nebe, máme se už teď angažovat pro spravedlnost a společné dobro. Z lásky, ne s nenávisť a násilně jako komunisté. Pravdou však je, že víra ve věčný život pomáhá unést různé křivdy a nepochopení, které by nás jinak mohly ještě více trápit a svazovat.

Žitá víra ve věčný život dává člověku

větší nadhled a schopnost vidět věci z hlediska věčnosti – tedy moudrost. To vede ke svobodě, nezávislosti na věcech tohoto světa a ke shovívavosti. Zároveň člověk začne chápat, že v našem dočasném bydlišti nejsou věci dokonalé, ty budou až v nebi. Toto poznání osvobozuje od přehnaného perfekcionismu, urputné snahy o spravedlnost apod. Je však potřeba se modlit, rozlišovat a poslouchat svědomí, když nás vybízí k jednání.

Nadhled a pokoj, vycházející z víry ve věčný život, umožňují také vděčnost Pánu a humor. Což není často až legrační, jak se tu „pinožíme“, rozčilujeme a lpíme na hloupostech a maličkostech? Nemusíme zde na zemi všechno vidět, zažít, zkusit, ochutnat..., ba

naopak, pro dosažení cíle se můžeme i dobrovolně omezovat a žít skromněji.

Především však víra ve věčný život plodí naději, že uvidíme Boha tvář v tvář, že se setkáme se všemi svatými a našimi zemřelými, a že se Boží království plně uskuteční.

Přeji vám tuto naději! Těšíte se?

Jiří Vavřík

P.S. Že se těším do nebe alespoň v mém případě ještě neznamená, že se těším na smrt ☺

Není legrační, jak se tu „pinožíme“?

CAMINO ZNAMENÁ CESTA

„A zažil jsi taky ten moment, kdy před očima vidíš celý svůj dosavadní život?“ zeptal se mě kamarád, když jsem se mu zmínil, že jsem letos v květnu ušel pout' Camino de Santiago de Compostela. „Ne,“ řekl jsem, „každý tam prožívá svůj vlastní příběh.“

Těžko říct, co stojí za rostoucí popularitou nejznámější evropské poutní cesty v posledních letech. Je to znamení obnovy křesťanství v Evropě? Nebo spíš důsledek duchovní bezradnosti západní civilizace?

Ať už je to jakkoliv, faktem zůstává, že počet „peregrinos“, jak se poutníkům ve Španělsku říká, se rok od roku zvyšuje. A ti, co prošli jednu cestu, se mnohdy vracejí, aby ušli další stovky kilometrů znovu některou z jedenácti známých cest. A rozhodně se nejedná jen o křesťany. Na Camino se vydávají lidé věřící, hledající i přesvědčení ateisté. Všechny jsme je cestou potkali.

Camino Primitivo je nejstarší a říká se, že i nejhezčí ze značených cest. První půlka vede z Ovieda převážně kopcovitým a chudým krajem Astúrie, dalších 160 km pak bohatou Galicií. 320km jsme ušli za 11 dnů.

Než se dostanu k mému příběhu, malinko z historie. V Santiago de Compostela leží údajný hrob apoštola Jakuba staršího. Slovo Santiago je odvozeno od jména Jakub. Zdá se to někomu divné? Podle legendy přijel apoštol evangelizovat Pyrenejský poloostrov ještě za svého života. Po jeho smrti, kolem roku 300, měli učedníci přivést ostatky na místo jeho působení v Galicii. Tam je za další tři staletí našel rolník na místě, které mu na poli označila hvězda. Z toho druhá část názvu, Campo neboli pole a estrella tedy hvězda. Zbytek je už dokumentovaná historie. Mezi prvními poutníky byl asturijský král Alfonzo II., který šel ze svého města Oviedo. To je Camino Primitivo, tzn. původní cesta. Od třináctého století stojí nad hrobem sv. Jakuba imponující katedrála, ve které se snoubí snad všechny evropské slohy. Ta je cílem cesty statisíců poutníků ročně.

Camino si našlo tebe!

Když mi tato slova říkal taxikář, který mě 26. dubna vezl na letiště v Ruzyni, měl jsem již za sebou pozoruhodný příběh. Lidí, kteří mě k této cestě přivedli nebo povzbudili, bylo skutečně hodně. S pozvánkou na cestu přišel můj švagr. Když jsem váhal, vstoupila do toho moje žena a důrazně mi to doporučila. Pak jsem se dozvěděl, že letos skončím v práci a okamžitě jsem začal doufat, že dva týdny pochodu mi

pomůžou srovnat myšlenky. Povzbuzení na cestu přicházelo ze všech stran, nevyjímaje studenta, který mi prodával pohorky. Mimochodem, pořádně se na cestu připravit je základní předpoklad, abyste došli ve zdraví. Podceňovat týdny pochodu není radno, málokdo je v takové kondici, aby ho dlouhý pochod a vrtochy počasí nezmožily.

Cesta v Santiagu nekončí

Jaké jsou tedy moje dojmy z cesty, o které již bylo tolik napsáno jinde a jinými? Je toho skutečně hodně, co zažijete, když se rozhodnete vyrazit na dva týdny nebo dva měsíce na pěší pouť. Možná je to něco v hlubinách zkušenosti lidského rodu, co nám nabízí jistý druh pokoje, když kráčíme krajinou za jedním cílem. Není divu, že všechna světová náboženství fenomén pouti znají a akcentují – Mekka pro muslimy, Jeruzalém pro židy a tak dále.

Jedním z nejsilnějších momentů cesty bylo, když jsme se potkali se dvěma ženami ve věku kolem 35 let. Na otázku ohledně rodiny mi odpověděly, že každá má tři děti a rozhodly se během dvou týdnů nechat je doma s manžely a vyrazit na cestu do Španělska. Ani jedna přitom nebyla vysloveně věřící. Přesto každý den svého puto-

vání věnovaly konkrétnímu úmyslu za někoho blízkého. Velmi silným zážitkem pak bylo, když jim poslední den cesty volala jejich společná kamarádka s novinkou, že čeká potomka – jedna z jejich proseb byla vyslyšena. Takovýchto příběhů je na Caminu hodně.

Můj vlastní příběh byl pro mě, jak jinak, překvapením. Očekávání zázraku ohledně vize pro další zaměstnání se nenaplnila. Ve skutečnosti jsem na to, že nemám jasno, co budu po létě dělat, skoro nepomyslel. Každý den, když jsem nahazoval baťoh, mi na mysli vytanuli další a další lidé, za které chci ten který den kráčet. Bylo to velmi nečekané, velmi nezvyklé. Dokonce i dva týdny na cestách, jako bych vůbec nebyl pryč z domu – tak intenzivně jsme byli s rodinou v duchovním spojení. Každá pouť se ale koná především

kvůli tomu, co bude následovat. A nemyslím jenom objetí zlaté sochy apoštola Jakuba nebo poutní mši svatou. Změny pokračují i po návratu domů. Těžko popsat pocit vnitřní síly, kterou ve vás každodenní chůze zanechá. Brzké ranní vstávání, bolesti nohou, puchýře a bolavá záda se mi vryly do srdce, a když mám někdy pocit únavy ze života, vracím se do této soukromé komůrky ve svých vzpomínkách.

*Mušle sv. Jakuba fungují jako turistické značky.
Tu další častokrát uvidíte až v momentě, když dorazíte na křižovatku.*

Camino jde každý sám za sebe. Přesto se na cestě potkáte se spoustou zajímavých lidí. Škála typů je skutečně široká – od bývalého námořníka bojujícího s alkoholem přes dělníka, který neumí ani slovo jinak než polsky, až po vysoké manažery, kteří hledají osvěžení ducha. Někteří, jak se zdá, se na cestu dokonce vydají hlavně kvůli těmto zajímavým kontaktům. Jiným jde zase o sportovní výkon. Tady je dobré poznamenat, že ne všichni, které jsme potkali, pouť dokončili. A ne u všech proběhla viditelná změna. Můžu ale říct, aniž bych prozrazoval něco příliš osobního, že hlubokých rozhovorů o životě jsem tam zažil dost. U mnohých šlo skutečně o ten moment revize svého dosavadního života, některé rozhovory končily v slzách. Camino vás prostě „dostane“. Nebo spíš otevře.

*Večery tráví peregrinos v tzv. albergues, útulnách.
Víno je ve Španělsku výborné a levné.*

Pro všechny poutníky, se kterými jsem si povídal, je Camino de Santiago cesta, která se zrcadlí i dovnitř. Není mým úkolem pochopit jak a pro koho. Pouze jsem se chtěl s vámi podělit o svůj vlastní kus cesty. Krátký úsek v životě, který byl dobře značený.

Martin Aringer

ADVENTNÍ AKTIVITA PUTOVÁNÍ SVATÉ RODINY

Minulý rok proběhla v naší farnosti pilotní akce: Svatá rodina hledá nocleh. O co šlo? Během adventní doby si přihlášené rodiny, manželské páry i jednotlivci předávali během neformální návštěvy ikonu Svaté rodiny. Toto předávání nám zúčastněným mělo připomínat dlouhou cestu Josefa s těhotnou Marií na sčítání lidu do Betléma a zároveň jsme jím chtěli vyjádřit naši ochotu a touhu, aby naše domovy byly stá-

lým ubytováním těchto tří vzácných hostů.

Také o letošním Adventu bude náš farností putovat obraz Svaté rodiny. Všichni jste srdečně zváni, abyste těmto poutníkům poskytli na jednu noc přístřeší a zároveň se více seznámili s dalšími členy naší farnosti, kteří budou součástí tohoto řetězu. Zapojení od vás nevyžaduje víc než jeden den někoho pohostit a druhý den někoho jiného navštívit a obraz předat dál.

Přihlásit se je možné prostřednictvím tabulky, která bude od začátku listopadu k dispozici v sakristii, nebo už nyní e-mailem na adrese jkal@centrum.cz. Přihlašování bude uzavřeno 18. 11., abychom mohly včas přiřadit termíny jednotlivým zapojeným, a nejpozději

týden před začátkem Adventu vám tento termín sdělíme.

Ať už se zapojíte nebo ne, přejeme nám všem, aby Svatá rodina přinášela do našich domovů během celého Adventu pokoj, tichost a radostné očekávání.

Jana Jirsová a Jana Kalendová

ANDĚLSKÝ STROM

Blíží se Vánoce a čas nadělování dárků. Pokud přemýšlíte, komu ještě byste letos mohli udělat radost, chtěla bych vás přizvat k účasti na projektu Andělský strom. Organizuje ho Mezinárodní vězeňské společenství a v rámci něho pomáháte rodičům, kteří budou trávit svátky ve vězení, aby mohli poslat dárek svým dětem. Na tomto projektu se mi líbí, že jeho cílem je posílení vztahu mezi uvězněným rodičem a jeho dítětem. Spolu s dárkem, který obstará dárce, totiž do rodiny putuje i osobní dopis od rodiče. Zároveň je dárek pomocí i celé rodině, která často bývá ve finanční tísní.

V naší farnosti se k projektu připojujeme už několikátým rokem a loni jsme dokonce dostali děkovný dopis od jed-

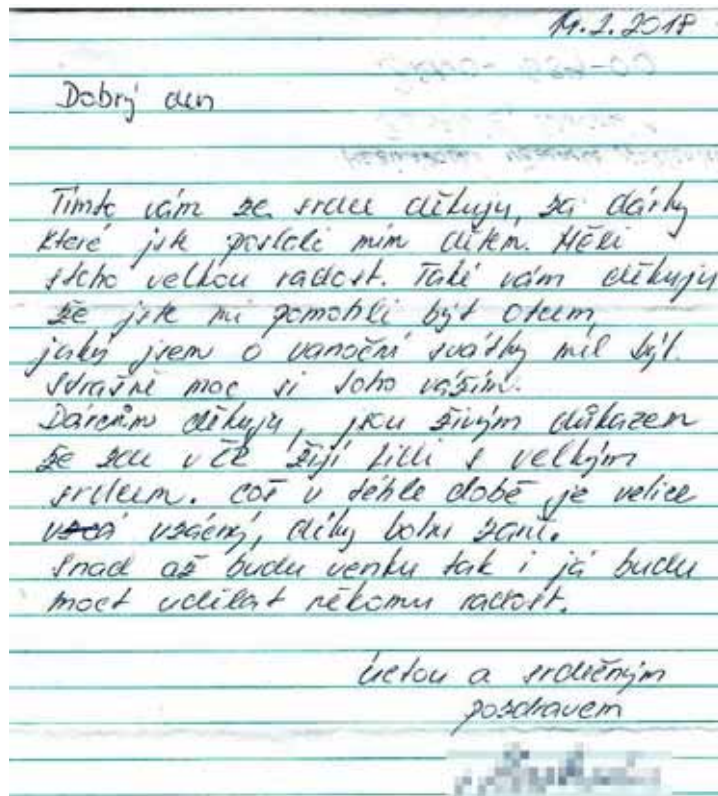
ného tatínka. Z jeho slov je vidět, že tato služba má smysl a zapojené rodiny za ni jsou vděčné. Kdo byste se chtěl

letos přidat, můžete se přihlásit nejlépe u mě osobně do konce listopadu. Dostaneme potom seznam dětí i konkrétních tipů na dárky, které dárce zakoupí a spolu s dopisem od uvězněného rodiče zašlou do rodiny dítěte. Pokud by pro vás kupování a posílání dárku bylo příliš složité, je možné na tento projekt přispět

i finančním darem. Informace najdete na webových stránkách www.andelskystrom.cz.

Děkuji moc všem, kteří už v minulých letech takto pomohli, a těším se na spolupráci s vámi letos.

Jana Kalendová

VZPOMÍNKA

Vzpomínám si, jak jsem Janu prvně uviděla. Menší podsaditá dáma okolo čtyřicítky, obličej jí lemovaly tmavé rozježené vlasy. Přišla se zeptat, jestli bychom ji nepřijali do práce jako pečovatelku. Hned na úvod přiznala, že už několik měsíců marně hledá práci. Stará se totiž o syna Honzu s těžkým postižením a může pracovat pouze v době, kdy je ve škole. Dohodly jsme se a hned následující den nastoupila na částečný úvazek.

Pracovala u nás pět let. Byla spolehlivá, pečlivá, pracovitá, u klientů velmi oblíbená. Když syn ukončil školní docházku, Jana musela odejít z práce, aby se o něj starala. Kromě něj pomáhala ještě několika starším lidem z okolí. Byla velice obětavá a uměla lidem naslouchat. Přitom se s ní život nemazlil. Opustil ji manžel a starší dcera se vdala do Krkonoš. Jana zůstala se synem sama. Krátce po čtyřicátých šestých narozeninách si našla v prsu malou bulku. Nádor byl zhoubný. První útok nemoci Jana zvládla. Po třech letech se však rakovina vrátila. Jana s ní bojovala dalších dlouhých pět let. Střídala se horší a lepší období. Kvůli synovi se léčila převážně ambulantně, nechtěla připustit, aby šel do ústavu. I naši pomoc přijímala sporadicky, naopak se do poslední chvíle snažila pomáhat lidem kolem sebe. Naše pečovatelky (její bývalé kolegyně) za ní přitom chodily velmi rády. Navštěvovaly jsme ji i ve volném čase. Pomáhaly jsme se synem, venčily pejska.

Nejvěrněji Janu navštěvovala naše pečovatelka Liduška, která je už v dů-

chodu. Byly velmi dobré přítelkyně, i jejich kluci se spřátelili. Se synem Tomem se střídali a zajišťovali prakticky každodenní péči. Lída viděla, že Jana umírá. Trápilo ji, že odmítá mluvit o zajištění péče pro Honzu. Když v rodině není nikdo, kdo by byl ochotný se postarat. Liduška nevěděla, kam se má obrátit. Děsila ji představa, že Jana zemře a Honza zůstane doma sám bez

pomoci. Je sice chytrý, ale s těžkým tělesným postižením není schopen přivolat pomoc, najíst se nebo napít. Nasměrovala jsem ji na sociální odbor a pro jistotu tam věc předjedнала.

Jana tiše odešla jednoho krásného letního dne. Jako by usnula doma ve svém křesle. Honza už měl zajištěné umístění v domově koušek za Prahou, Tom s Lídou tam za ním jezdí. Nám zůstala vzpomínka na obětavého člověka, který s námi dlouho a věrně sloužil.

V současné době je zoufalý nedostatek pracovních sil. Přestože zdravé jádro naší Charity se statečně drží ve službě, všichni stárneme. Podobní pracovníci jako byla Jana a Lída se dnes obtížně hledají.

Eva Černá

KALENDÁŘ – LISTOPAD 2019

PÁTEK 1. 11. SLAVNOST VŠECH SVATÝCH	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 2. 11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé. První sobota v měsíci	
8.00	Mše svatá
16.00	Mariánské večeradlo
17.00	Mše svatá
18.00	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsv. svátosti oltární

NEDĚLE 3. 11. 31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
11.00	Bazárek dětského oblečení
16.30	Farní akademie: Mgr. Petr Šleich: Humor jako zbraň proti totalitě
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 4. 11. Památka sv. Karla Boromejského, biskupa	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství mužů a otců

ÚTERÝ 5. 11.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
9.15	Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
15.00 Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
19.15	Společenství starší mládeže
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 6. 11.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Ministrantská schůzka
18.30	Příprava dospělých na křest
20.00	Zasedání pastorační rady farnosti

ČTVRTEK 7. 11.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
9.00 Zárubova	Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ulici
15.00 Sulická	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
19.00	Společenství Zacheus

PÁTEK 8. 11.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 9. 11. Svátek Posvěcení Lateránské baziliky	
17.00	Mše svatá z vigilie slavnosti

NEDELE 10. 11. SLAVNOST POSVĚCENÍ CHRÁMU	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá, slouží MUDr. Martin Moravec, OCr., novokněz
po mši sv.	Posvícenské sdílení
16.00	Benefiční koncert pro domácí hospic Duha
18.30	Mše svatá
20.00	MÁTA – otevřené společenství pro ženy 40+

PONDĚLÍ 11. 11. Památka sv. Martina, biskupa	
8.00	Mše svatá
18.30	Společenství Alfa Plus

ÚTERÝ 12. 11. Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00 Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 13. 11. Památka sv. Anežky České, panny	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.30	Příprava dospělých na křest
18.45–20.00	Společenství mladší mládeže

ČTVRTEK 14. 11.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Biblické setkání

PÁTEK 15. 11.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 16. 11.	
17.00	Mše svatá
NEDĚLE 17. 11. 33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00, 10.00, 18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 18. 11. Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství mužů a otců
ÚTERÝ 19. 11.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00 Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
19.15	Společenství starší mládeže
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 20. 11.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
16.30–17.15	Výuka náboženství dětí, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Ministrantská schůzka
18.30	Příprava dospělých na křest
ČTVRTEK 21. 11. Památka Zsvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00 Sulická	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
19.00	Společenství Zacheus
PÁTEK 22. 11. Památka sv. Cecílie, panny a mučednice	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 23. 11. Sv. Klementa I., papeže a mučedníka. Vigilie slavnosti Krista Krále	
17.00	Mše svatá ze slavnosti. Doprovází farní sbory.
18.00	Přátelské posezení (nejen) muzikantů naší farnosti

NEDELE 24. 11. Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00	Koncert Byzantion – Collegium musicae slavicae Praga
18.30	Mše svatá
20.00	MÁTA – otevřené společenství pro ženy 40+
PONDĚLÍ 25. 11. Sv. Kateřiny Alexandrijské	
8.00	Mše svatá
18.30	Společenství Alfa Plus
ÚTERÝ 26. 11.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00 Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 27. 11.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.15 katedrála	Modlitby za národ
16.30–17.15	Výuka náboženství dětí, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.30	Příprava dospělých na křest
18.45–20.00	Společenství mladší mládeže
ČTVRTEK 28. 11.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
16.15 katedrála	Modlitby za národ
19.00	Biblické setkání
20.00	Modlitba Taizé
PÁTEK 29. 11.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 30. 11. Svátek sv. Ondřeje, apoštola	
9.00	Duchovní obnova s Mons. prof. Petrem Piřhou na téma „adventně anežské“. Zakončení mší svatou.
17.00	Mše svatá

Změna programu vyhrazena.

Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. Připomínáme, že účastníci akcí dávají svou účastí souhlas ke zveřejnění sebe na fotkách z akce.

V kostele jsou k dispozici nízkolepkové hostie, stačí o ně přede mší požádat.

PLÁNUJEME

- 1. 12. – bohoslužba upravená pro děti
  - 2. 12.–19. 12 – vánoční programy pro školy
  - 15. 12. – farní káva po mši svaté o 10. hodině
  - 28. 12. – pouť Modliteb za nejmenší, začátek v 11.00 mší sv. u Jezulátka
  - 28. 12. – modlitby za národ u hrobu sv. Václava v 16.15
  - 19. 1. 2020 – farní akademie, P. Stanislav Příbyl: Svátosti v církevním právu
  - 22. 1. – ekumenická bohoslužba a setkání u nás v kostele od 18.00
  - 25. 1. – farní ples – tentokrát květinový
  - 26. 1. – dětský karneval
-

VĚRNOST V MODLITBĚ

Naše modlitba je krásná tehdy, když je věrná, na obsahu zas až tolik nezáleží. Bohu stačí k tomu, aby v nás mohl skrytě působit, naše přítomnost a čas, který mu poskytneme. Raději vidím chlapce nebo dívku, kteří se modlí tři minuty, ale každý den, než někoho, kdo se modlí půl hodiny, když se mu to zrovna hodí. Věrnost, která nehledá vlastní prospěch a nezávisí na tom, jestli tu je touha, nebo není, je v modlitbě stejně důležitá jako v lásce.

Totéž platí i o mši. Na mši nechodíme proto, že zrovna máme chuť. Někdy se nám prostě nechce, ale naše věrnost by neměla záviset na naší náladě nebo chuti! Mše se účastníme, protože jsme očekáváni. Proto, že nám Ježíš chce darovat sám sebe, a proto, že se při mši rozdává láska. Není většího utrpení lásky, která se rozdává, ale není opětována. Když tam nejsme, opravdu mu chybíme. I zde je potřeba dospělé víry, která ví, co je věrnost a nezištnost.

Pierre-Hervé Grosjean: Milovat doopravdy. Karmelit. nakl. 2019

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru.

Adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka; **telefon:** 725 797 561.

E-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz.

Internet: <http://lhoteckafarnost.cz>. **Příspěvky do Věstníku** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800 (Česká spořitelna)

2. rozšíření kostela a výstavba farního centra č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800 (Česká spořitelna) – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 25. 10. 2019.

Uzávěrka příštího čísla je **5. listopadu 2019**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.